

இயல்: 4
பதிப்பாசிரியர்

தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் தமிழ்ப் பட்டம் பெற்றவர்கள் மொழியைப் பயன்படுத்திப் பெறுகின்ற வேலை வாய்ப்புகள் எண்ணில. அவற்றுள் ஒன்று, பதிப்பாசிரியர் பணி.

தமிழகத்தில் கதை எழுதுவோரும், கட்டுரை படைப்போரும், நாடகம் எழுதுவோரும், மரபுக்கவிதைகள் வடிப்போரும், புதுக்கவிதைகள் புனைவோரும் என்று ஆயிரமாயிரம் படைப்பாளிகள் உருவாகின்றார்கள். நல்ல கற்பனைத் திறன் கொண்ட இவ்விளைஞர்கள் பிற்காலத்தில் பெயர் தெரியாமல், இருக்குமிடம் தெரியாமல், அடையாளம் தெரியாமல் தொலைந்து போகின்றார்கள். காரணம், இவர்களின் படைப்புக்கள் தொடக்க நிலையிலேயே கருகி விடுகின்றன. அவர்களிடம் வேண்டிய அளவுக்குத் திறமை இருப்பினும், மொழி வளமில்லை; நடையழகில்லை; என்ன எழுதுவது? எவ்வளவில் எழுதுவது? என்று தெரியவில்லை. எனவே அவர்களுடைய படைப்பில் மணமில்லை; சுவையில்லை. பொதுமக்கள் பாராட்டும் வண்ணம் சிறப்பு விளைவதில்லை. திறனாய்வாளர்களின் மதிப்பையும் பெற முடிவதில்லை. தொடக்க நிலைப் படைப்பாளிகள், பதிப்பாசிரியரின் துணையைத் தொடக்க முதலே பெற்றுத் தம் படைப்பை ஒழுங்கு செய்து கொள்ளும் அணுகுமுறை பெற்றிருந்தால் நிலத்திற்கு வரம்பமைப்பதுபோல், வேலி கட்டுவது போல், கொடிகளுக்குப் பந்தல் இடுவது போல் வெற்றிக்கு வாய்ப்பாக அமைந்திருக்கும். பதிப்பாசிரியரின் துணையும் வழிகாட்டலும் இல்லாமல் சருகாகி விட்ட படைப்புகளே மிகுதி.

அங்ஙனமேனும் தப்பித்தவறி அச்சேறும் நூல்களைக் காணின், வெறும் குப்பைகள் என்று இகழும்படியாக உள்ள படைப்புகள் ஏராளமாக உள்ளன. சொந்த முயற்சியில், சொந்தச் செலவில் நூல்களை அச்சிட்டோர் பிற்பாடு ஓய்ந்து போனது

ஏன்! நூல்களுக்கு வரவேற்பில்லை. தரமற்ற படைப்புகளுக்கு வரவேற்பு முற்றிலும் இல்லை. எழுதும் ஆர்வம் மட்டுமே, நூலுக்கு முழு வெற்றியைத் தராது. "சன்று புறந்தருதல் என்றலைக்கடனே" என்றார் அக்காலக் கவிஞர் பொன்முடியார். படைப்புத் தொழில் மட்டுமே படைப்பாளியின் பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும்.

"நன்னடை நல்கல்" முதலியவற்றைப் பிறரே அக்குழந்தைக்கு அமைத்துத் தருதல் போல், வெளியீட்டுத் துறையில் பட்டறிவு மிக்கோரின் வழிகாட்டுகின்ற வாய்ப்பு, படைப்பு நூலுக்கு ஏற்பட வேண்டும்.

காக் கைக்கும் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு! படைப்பாளிக்குத் தன் படைப்பே காவியம்! தன் படைப்பே பரிசு பெறத்தக்க நூல்! நோபல் பரிசு பெறவேண்டிய நூல்! தன் கவிதையே உலகில் சிறந்த கவிதை. இது இயற்கையான உணர்வு! உண்மையான ஈடுபாடும் கூட! தவறான எண்ணமன்று. ஆனால் சமுதாயத்தில் நம் படைப்பு ஒன்று, செல்வாக்காக உலவிட வேண்டுமானால், உழைப்புக்கேற்ற உயர்வை அடைய வேண்டுமானால் அப்படைப்பு உன்னதமான வடிவம் பெற வேண்டும்.

படைப்பாளிக்கு இயல்பாக அமையக்கூடிய செருக்கு, "தன் எழுத்தே விஞ்சியது", "நான் எழுதியது எதையும் யாரும் மாற்றலாகாது! குறைக்கலாகாது!", "எழுதிய அனைத்தையும் அப்படியே ஏற்று அச்சிட வேண்டும்" என்ற செருக்கு. இந்த உணர்வுள்ள படைப்பாளியின் முயற்சி தோல்வி அடைவது உறுதி.

பன்மொழிப் புலவர் ஒருவர் எழுதிய நூல் ஒன்று -- "இன்பத்துள் இன்பம்" என்ற ஆராய்ச்சி நூல் பாட நூலாக ஆயிற்று. ஆயின் நூலில் உள்ள செய்திகள் யாருக்கும் விளங்கவில்லை. செய்திகள் கோவையாக இல்லை. கட்டுரை ஒவ்வொன்றும் ஒரே கருப்பொருள் கொண்டதாக இல்லை. கற்பித்தவர்க்கும் சோர்வு! கற்றவர்க்கும் சோர்வு! அறிஞர் எழுதிய நூல் வீணாயிற்று.

மற்றொரு பேராசிரியர் -- அறிஞர் பல நூல்களை எழுதியவர். "கட்டுரைக் கொத்து" என்ற தலைப்பில் பாட நூல் ஒன்றை வெளியிட்டார். கட்டுரை ஒவ்வொன்றும் 70 சதவிகிதம் மேற்கோள்களே! மேற்கோள்கள் எங்கிருந்து பெறப்பட்டன என்ற

குறிப்பும் நூலில் இல்லை. தேவாரமா? திருவாசகமா! வேறு நூலா என்ற குழப்பமே எஞ்சியது. பதிப்பு முறையில் பிழை ஏற்பட்டது. சிறந்த நூலாக விளங்க வேண்டிய நூல் செல்வாக்கிழந்தது.

என்னுடன் பணியாற்றிய பேராசிரியர் திரு. அ. வேலு என்பார், "புயலை அடக்கிய பூந்தென்றல்" என்ற நாடக நூலை உருவாக்கும் போது நான் கிருட்டினகிரி அரசு கலைக் கல்லூரியில் பணியாற்றினேன். திரு. வேலு அவர்கள் நாடகம் புனைந்து வந்தமை துறையில் யாருக்குத் தெரியாது. அப்போது தமிழ்த்துறைத் தலைவராக விளங்கிய முனைவர்: மா. கோதண்டராமன், இலக்கண இலக்கிய வல்லமை சான்றவரும், தமிழ் நாடகமான "புலவர் உள்ளத்தில்" நடத்தவருமான முனைவர் பி. மு. கங்காதரன், உரையாசிரியர் என்ற நூலை எழுதிய திரு. மு. வை. அரவிந்தன், இலக்கிய ஆர்வலர் திரு.சு. மாதவன், முனைவர் பெ. கு. வரதராசன், நான் ஆகியோர் எப்போதும் இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு ஊக்கம் அளித்து வந்தோம். துறைத்தலைவரின் முயற்சியில் துறையிலேயே திங்கள் தோறும் கருத்தரங்கு நடைபெற்றது. இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அருமையான சூழல்.

ஆயின், நண்பர் வேலு, இச்சூழலைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவே இல்லை. மண்ணின் மணம் அறிந்தவர்; நல்ல கற்பனை உள்ளவர்; ஆயின் கவிதை நாடகம் அவருக்குப் புதிய துறை. அதில் சற்றேனும் பயிற்சி இல்லாதவர். ஆர்வமே துணையாகக் கொண்டு நூல் எழுதி அச்சிட்ட - பின்பு, துறையினருக்குத் தம் நூலைக் காட்டிய போது நாங்கள் அனைவரும் அதிர்ந்து போனோம். காரணம், நூல் நாடகமாகவும் இல்லை; கவிதையாகவும் இல்லை; பிழைகள் ஏராளம். அச்சுப் பிழைகளும் ஏராளம்! பெரும் பொருட்செலவில் அச்சடித்த நாடக நூல், போதிய அளவுக்கு வரவேற்பைப் பெறவில்லை. அனைவரும் அவரைக் கண்டித்தோம். "ஏன் எழுதினர்?" என்று அவரைக் கேட்கவில்லை. படைப்பு முயற்சியை நாங்கள் குறை கூறவில்லை. அச்சிட்ட முறையை எண்ணி, பதிப்பு முறையைக் குறித்து வருந்தினோம்.

குறைத்திருக்க வேண்டிய உரையாடல் பகுதிகள் எத்தனையோ இருந்தன. தேவையில்லாமல் நீண்ட உரையாடல்கள்! முதல் முறை படிக்கும் போதே சலிப்புட்டிய உரையாடல் பகுதியைக் குறைத்திருக்க வேண்டும். குறைக்க வேண்டிய கடமை யாருக்கு? படைப்பாளியாகிய நண்பர் வேலுவுக்கு! அவ்வாறு தாமே

செய்ய இசைய மாட்டார். அக்கருத்தைச் சொல்பவரிடம் பகைமைதான் பாராட்டுவார்!

நாடகக் களம், காட்சி, உறுப்பினர் முதலிய விவரங்களில் எத்தனையோ தவறுகள். காட்சியமைப்பில் பழுதுகள், பொருத்தமற்ற உரையாடல், பாத்திரப் படைப்பில் எத்தனையோ முரண்பாடுகள்!

குற்றால அருவி போல் முக்கில் ஓடுகினாலும் குழந்தையின் முகமெல்லாம் முத்த மழை பொழியும் தாயும், படைப்பாளியும் ஒரே நிலையினர்! ஒரே உணர்வினர். அழகான குழந்தைகளுக்கான போட்டியில் கலந்து கொள்ளும் அளவில் குழந்தையினை அழகுபடுத்தும் அக்கறையுடன் செயல்பட இயலாதவன் நூலாசிரியன். கூட்டவும் குறைக்கவும் ஒப்புக் கொள்ளாதவன்! இத்தகையவர்களே தோல்வியடைகிற படைப்பாளிகள்! நூலாசிரியர்கள்!

புதுக்கவிதைத் துறையில் புதுப்பாதை வகுத்துள்ள கவிக் கோ பேராசிரியர் அப்துல் ரகுமான், தாம் எழுதும் கவிதையினைப் பன்முறை படித்துப் படித்துப் பார்த்து, தேவையற்ற பகுதிகளைச் நீக்கி விடுவதில் தயக்கம் காட்டாதவர். உணர்ச்சிப் பெருக்கால் எழுதிவிட்ட பகுதிகளில் உள்ள "ஊளைச்சதை" என அவர் கருதுகிற பகுதிகளைச் செதுக்கி எடுத்து நீக்கி விடுபவர். மிகைச்சொல் என அவர் கவிதைகளில் ஏதும் இருப்பதில்லை. கவிதையை எழுதி முடித்த பின்பு திறனாய்வாளராக உருவெடுத்து ஈவு இரக்கமின்றிச் சொற்களைக் குறைக்கிறார். கவிதை வெற்றி பெறுகின்றது!

புகழ் பெற்ற ஆங்கிலக் கதையாசிரியரான ஆர். கே. நாராயணன், தமக்குத் தாமே பதிப்பாசிரியராகவும் விளங்கியவர். தாம் உணர்ச்சி வயப்பட்டு எழுதும் கதைகளைப் பன்முறை படித்து அடித்தும் சுருக்கியும் விரித்தும் நல்ல உருவம் கிடைக்கும் வரை உழல்வார். எனவேதான் அவரை நாடி வெற்றிகள் வந்தன.

ஆயின் தம் படைப்புகளைப் பன்முறை பயிலும் பொறுமையும், புறவயமான கவனிப்பும் (Objective Approach) மிகப் பலரிடம் இருப்பதில்லை. குறைகளைக் களையும் நோக்கும் அமைவதில்லை. பிழைகளை உற்றறியும் திறனில்லை. அச்சுக்கு

அனுப்பும் அளவுக்கு வேண்டிய அளவு சீர்மையையும் நூலில் அமைத்திட உள்ளத்தில் உறுதியில்லை. இவர்களுக்கு வேண்டிய முதலாவது ஒன்று உண்டு! அது, பதிப்பாசிரியரின் உதவி.

பதிப்பாசிரியர் யார்?

ஆங்கில இலக்கிய இலக்கண நூல்களில் ஆசிரியர்களின் பெயரையும் காணலாம்; நூலின் பதிப்பாசிரியர் பெயரையும் காணலாம். 'General Editor' என்ற பெயரில் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர்கள், பேராசிரியர்கள் பெயர்கள் இடம் பெறும். கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்ட "இந்திய வரலாறு" என்னும் நூலின் ஐந்தாம் தொகுதியில் பின் கண்ட தகவல்கள் உள்ளன.

கட்டுரைகள் வழங்கியவர்கள் பலர். இலண்டன் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியராக விற்றிருந்த திரு. டாட்வேல் என்பாரே நூலுக்குப் பொறுப்பாவார். பல்வேறு கட்டுரைகள் சேர்ந்த இத்தொகுதி, அளவில் நண்டுவிட்டது. எனவே சுருக்க வேண்டிய பகுதிகள் யாவை என்று திட்டமிட்டு ஒவ்வொரு கட்டுரையாகப் பார்த்து உரிய அளவுக்கு விஞ்சாமல் கவனித்து அழகுறப் பதிப்பித்தார் திரு. டாட்வேல். அரசியல் வரலாற்றுச் செய்திகள் ஏராளம். நிருவாகம் பற்றிய தகவல்கள் குறைவாக இருந்தன. எனவே அரசியல் வரலாற்றுச் செய்திகளைச் சுருக்கி நிருவாகச் செய்திகளுக்குத் தாராளமாக இடம் தந்ததாகத் தம் பதிப்புரையில் அவர் கூறியுள்ளார்.

27/6 இவ்வாறு விரிவாகவோ சுருக்கமாகவோ செய்திகளை அளந்து எழுதிட இடம் நிர்ணயிப்பவர் பதிப்பாசிரியர். ஒவ்வொன்றுக்கும் உரிய அளவுக்கு இடம் ஒதுக்குவது அவருடைய பணி. கட்டுரை ஒன்று, கதை ஒன்று, கவிதை ஒன்று எந்த அளவில் அமைய வேண்டும் என்று நினைவித்து அதற்கேற்றவாறு செய்துக்கும் தகுதி படைத்தவர் பதிப்பாசிரியர். நூலின் அழகோ, சிறப்போ, நுட்பமோ அவரைக் கவரமாட்டா! நூலை வரவேற்கும் வாசகர்களின் சுவையுணர்வே தலைமையானது என்பது அவர் கொள்கை. மருத்துவர் விதித்த மருந்தை நேரத் தவறாமல் அளவு மாறாமல் நோயாளிக்கு -வழங்கும் தாதி போன்றவர் பதிப்பாசிரியர்! மருத்துவர் தந்த மருந்தை நான்கு வேளைக்கு வழங்குவதைவிட இரண்டு முறையில், மூன்று வேளையில் புகட்டினால் குழந்தையின் நோய் விரைவில் குணமாகுமே என்று

பரபரப்புடனும் பதற்றத்துடனும் செயல்படுகின்ற தாய் போன்றவர் நூலாசிரியர். தம் படைப்பைப் பற்றி மிகையான மதிப்புடையவர்.

(நாடகம் ஒன்றின் காட்சி ஒன்று மிகமிக நீண்டதாக அமைந்திருக்கலாம். படிப்பவருக்கும், பாடமாக நடத்துபவருக்கும் அக்காட்சி சலிப்பு ஊட்டும் என்பதைப் படைப்பாளி உணர முடியாது. ஆயின் பதிப்பாசிரியர் எளிதில் உணர்பவர். நீண்ட காட்சியை எந்த அளவுக்குக் குறைக்கலாம் என்று அவருக்குத் தெரியும். வேண்டிய அளவுக்குச் சிறு சிறு மாறுதல்களைச் செய்து, காட்சியின் தரத்தை உயர்த்திவிடுவார்.)

படைப்பாளி, தம் படைப்பை அகவயமாக(Subjectively) நோக்குபவர். பதிப்பாசிரியரோ, புறவயமாகக் காண்பவர். "தன் முதுகு, தனக்குத் தெரியாது" என்பது போல், படைப்பில் உள்ள குற்றங் குறைகளை, ஓட்டை உடைசல்களைப் படைப்பாளியால் உணர முடியாது. பதிப்பாசிரியர், படைப்பில் சொந்த ஈடுபாடு இல்லாதவர். படைப்பு ஒன்று, மிகச் சிறந்த முறையில் எவ்வாறு வெளியாக வேண்டும் என்பதை மட்டுமே நோக்குபவர்.

படைப்பாளிக்கும், பதிப்பாசிரியனுக்கும் நல்ல உறவு அமைந்து தகுதியான பதிப்பாசிரியனை நம்பிப் படைப்பை ஒப்படைத்து "என் சிறு முயற்சி இது. சிறப்பாக அமைத்துத் தருக..." என்று சொன்னால், படைப்புப் பல வகையிலும் பொலிவு அடையும். பதிப்பாசிரியன் சொல்கின்ற திருத்தங்களை ஏற்கும் உடன்பாடும் விநயமும் எழுத்தாளனுக்கு இருக்க வேண்டும்.

சேலம் அரசு கல்லூரியில் நான் பணியாற்றியபோது ஒரு நிகழ்ச்சி. நான் எழுதிய சிறுகதைகள் பல இதழ்களில் வெளி வந்தன. வரலாற்றுத்துறை நண்பர் ஒருவருக்கும் கதை எழுதும் எண்ணம் பிறந்தது. கதை ஒன்றை எழுதி என்னிடம் காண்பித்தார். கதையின் கரு சிறப்பாக இருந்தது. ஆனால் நடை நலம் இல்லை. மொழிப் பிழைகள் பல! காட்சியமைப்பும் பொருந்தவில்லை. திருத்தங்கள் பல நான் தந்தபோது பொறுமையுடன் என் கருத்தை ஏற்றார். இரண்டாம் முறை எழுதினார்; காட்டினார். அதுவும் சரியான உருவம் பெறவில்லை. திருத்தங்கள் தந்தேன். மூன்றாம் படிவம் தந்தார்...நான்காம் படிவம்... உளநிறைவு இல்லை... அவரோ விடாமுயற்சியுடன் திரும்பத் திரும்ப எழுதிக் காட்டினார். எட்டாம் படிவம் எனக்கு உளநிறைவு அளித்தது. கதை நன்றாக

அமைந்துவிட்டது. அழகாகப் படியெடுத்துக் குமுதம் இதழுக்கு அனுப்பி வைத்தார். மறுவாரமே அச்சேறி அதற்கடுத்த வாரம் காசோலை கைக்கு வந்தது. கதை எழுதிய அவரும், அவருக்கு உதவியாக நின்ற நானும் பெரிதும் மகிழ்ந்தோம்.

அவர் என்னைப் பார்த்து, "இது என் வெற்றியல்ல, உங்கள் வெற்றி" என்று என்னைப் பாராட்டினார். கதையைப் பன்முறை திருத்தித் திருத்தி நல்ல வடிவம் கொணர்ந்தவன் நான்தானே! ஆயின் பதிப்பாசிரியர் எனும் முறையில் நான் கூறியனவற்றை ஏற்றுப் பொறுமையுடன் எட்டுமுறை மாற்றி மாற்றி எழுதிய அவருடைய கைகளுக்கல்லவா, பெருமை! அவர் என்னை நம்பினார்! கதையில் உள்ள நிறைகளை மதித்துக் குறைகளைத்தான் சுட்டிக்காட்டினே தவிர அவரைக் குறை கூறவில்லை என்று உணர்ந்தவர் அவர். எனவே முகஞ் சுளிக்காது பன்முறை எழுதிக்காட்டினார். இதுவரையில், அவர் 40 நூல்கள் எழுதியுள்ளார். இன்று அவர் யாருடைய துணையும் தேவைப்படாமல் அழகாகவும் சிறப்பாகவும் எழுதுகின்றார்.

தகுதி என்ன?

பதிப்பாசிரியன் என்றால், மிரள வேண்டாம். அதற்கு எனத் தனித் தகுதிகள் இல்லை. பாடங்கள் இல்லை. தேர்வு இல்லை. பட்ட வகுப்பில் பயிலும் மாணவர் பத்தாம் வகுப்பு மாணவனான தன் தம்பியின் கட்டுரை ஒன்றைத் திருத்தித் தர இயலாதா? அப்படியானால் அண்ணன் பதிப்பாசிரியன்!

முதலாண்டு பட்ட வகுப்பில் பயில்கிறவன் எழுதும் எளிய கதையை முன்றாம் ஆண்டு மாணவன் படித்து உரிய முறையில் திருத்தித் தர இயலாமல்லவா! கல்லூரி ஆண்டு மலரில் இடம் பெற வேண்டும் என்ற அவாவால் முதலாண்டு மாணவன் எழுதிய கதை ஒன்றை, கவிதை ஒன்றை, கட்டுரை ஒன்றை முன்றாம் ஆண்டில் பயிலும் மாணவர் பார்வையிட்டுத் திருத்தங்கள் தர முடியாமல்லவா! அப்படியானால் மூத்த மாணவர், பதிப்பாசிரிய இலக்கணம் கொண்டவர் எனலாம்.

கல்லூரி விழாக்களில் மாணவர்கள் நாடகங்கள் எழுதி அரங்கேற்றுகிறார்கள். குழுவாகச் சேர்ந்து கதையை முடிவு செய்கிறார்கள். யார் யார் என்னென்ன வேடம் அணிவது என்று முடிவு செய்கிறார்கள். மூலக்கதை - மூலக்கருத்து ஒரே ஒரு

மாணவருடையதே! ஆயின் அது நாடக வடிவம் பெறுவதற்குள் பற்பல மாற்றங்கள் வடிவ அளவில் பெறுவதைக் கவனிக்கலாம். நாடகங்கள் பலவற்றில் நடித்த பட்டறிவுள்ள மாணவர் ஒருவரின் கருத்துரைப்படி உரையாடல் நீளம் குறையலாம். நடை மாறலாம்... இதனால் நாடகம் வெற்றி! வெற்றி! "கதை உரையாடல்" எழுதியவர் என்று ஒருவரே பெயர் பெற்றாலும், உண்மையில் பட்டறிவு மிக்க மாணவரின் வெற்றியுங்கூட! ஆனால் அம்மாணவருக்கு எனத் தனிப்பட்ட முறையில் பெயரும் புகழும் செல்லா! பாராட்டுக்குக் காரணமான சிறப்புக் கூறுகளை எடுத்துக் கூறியவருக்குப் புகழ் வராது. அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு நாடகத்தை மாற்றியமைத்துக் கொண்ட படைப்பாளிக்குத்தான் பெருமை வந்து சேரும்! அகல் விளக்கு நன்கெரிய எண்ணெய் வேண்டும்; படைப்பாளியின் கற்பனையைப் போன்றது திரி! நன்கு எரியத் தூண்டுகோல் வேண்டும். பதிப்பாசிரியரின் பணியும் தூண்டுகோல் போன்றதே!

தமிழ்ப்பட்டதாரிகள், பதிப்பாசிரியர்களாக விளங்குவதற்குத் தகுதியானவர்கள்.. அதற்குரிய அளவுக்குப் பயிற்சியும் பட்டறிவும் வாழ்ந்தவர்கள்! பதிப்பாசிரியராக வேண்டும் என்று முனைப்புடன் படிக்குங் காலத்திலேயே செயற்பட்டால் இத்துறையில் வெற்றிகளைக் குவிக்கலாம்.

தகுதிகள் பெறும் விதம்

தமிழில் பி.ஏ., பி.லிட., எம்.ஏ., எம்.ஓ.எல்., முதலிய பட்டங்கள் உள்ளன. பட்டத்தைப் பெற அவர்கள் பல்வேறு துறைகளில் பயிற்சி பெறுகின்றனர். இலக்கணம் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். திறனாய்வுக் கலையைச் செம்மையாகப் பயின்றவர்கள். சிறுகதை எவ்வாறு அமைய வேண்டும்? சிறந்த நாடகம் எவ்வாறு புணையப்படும்? புதுக்கவிதையின் சிறப்புக் கூறுகள் யாவை? மரபுக் கவிதை புனைவது எப்படி? புதினத்தின் சிறப்பியல்புகள் யாவை? -என்று நன்கு தெரிந்தவர்கள்.

கதை, கட்டுரை, கவிதை, நாடகம் முதலிய எந்தத் துறையானாலும் அடிப்படை அறிவை வளமாகக் கொண்ட தமிழ்ப் பட்டதாரிகள், தம் பார்வைக்கு வரும் எழுத்துக்களை, படைப்புக்களை எடை போடத் தெரிந்தவர்களே! தம்மிடம் வரும் படைப்புக்களைப் பன்முறை படித்துப் பார்த்துத் தொகுத்தும், மாற்றியும் செம்மையான அமைப்பினை நூலுக்கு ஊட்டலாம்.

பதிப்பாசிரியப் பணியைப் படிக்குங் காலத்திலேயே தொடங்கலாம். மொழிப் பயன்பாட்டைப் பாடமாகப் படிக்குங் காலம் முதலாகவே வெற்றியைக் கண்ணாடிக் காணலாம்.

கொள்கை மாற்றம் செய்யலாமா?

பதிப்பாசிரியர் ஓர் அரசியல் கட்சி சார்ந்தவராகவோ இலக்கியக் கொள்கையினராகவோ சித்தாந்தவழி ஒழுகுபவராகவோ இருக்கலாம். இந்நிலையில் பதிப்பாசிரியர் தம் கருத்தை வலிதின் புகுத்தவோ திணிக்கவோ சிதைக்கவோ கூடாது. கருத்துரிமை படைப்பாளிக்கு மட்டுமே உண்டு. படைப்பில் உள்ள எழுத்து-சொல்-இலக்கணப் பிழைகளைப் பதிப்பாசிரியர் திருத்தலாம்; கூடுதல் விவரங்களை, தகவல்களைத் தரலாம்.; மேற்கோள்களைச் சரிபார்க்கலாம். அதாவது படைப்பைச் செப்பனிடவது அவருடைய தலையாய பணி. கருத்து வேற்றுமைகள் எவையேனும் இருப்பின், தேவையானால், அவற்றைப் பதிப்புரையில் சுட்டிக் காட்டலாம். இது ஒப்பு நோக்கிப் பயிலவும் திறனாய்வு செய்யவும் துணை செய்யலாம்.

பதிப்பாசிரியர், படைப்புகளை அச்சில் அழகுறக் கொணரும் வகையில் அறிவுரை கூற வேண்டியவர். சிறந்த முறையில் அச்சான நூல்களையும், இதழ்களையும் நன்கறிந்தவராக இருத்தல் வேண்டும். அச்சுக் கலை பற்றிய அறிவு, இளமையில் அமையாது. கல்லூரியில் படிக்கிற காலத்திலேயே கையெழுத்து இதழ்களை நடத்துகின்ற முனைப்புடன் செயற்பட்டால், பதிப்புத் துறையில் காலடி எடுத்து வைக்கலாம். பதிப்பாசிரியனின் கல்வியறிவில் அரிச்சுவடி என்பது, கல்லூரியில் படிக்கும்போது கையெழுத்து இதழ் நடத்துவதே ஆகும். பத்து இதழ்களை வெளியிட்டாலே போதும்... கையெழுத்து இதழாசிரியன், எதிர்காலத்தில் நல்ல எழுத்தாளனாகவோ, பதிப்பாசிரியனாகவோ விளங்கலாம்.

மொழியறிவு தேவை!

பதிப்பாசிரியனுக்கு இலக்கண அறிவு தலையாயது. ஆங்கில நூல்களில் மொழிப்பிழைகள் உண்டா? இல்லை. காரணம், எழுதுவோரும் மொழியறிவு வாய்த்தவர்களே. பிழை திருத்தம் செய்வதும் ஆங்கிலத்தில் வல்லவரே. தமிழில் எழுதுபவர்கள்

செய்யும் பிழைகளுக்கு வரம்பே இல்லை. இப்பிழைகளைக் களைகிற அளவுக்கு - திருத்தம் தரும் அளவுக்கு இலக்கண அறிவு பதிப்பாசிரியனுக்குக் கட்டாயம் தேவை.

குறிப்பிட்ட துறையில் திறமை தேவை!

பதிப்பாசிரியன், குறிப்பிட்ட துறைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். தமிழ்மொழி மிகமிக வேகமாக வளர்ந்து வருகின்ற காலம் இது. வெளிவருகின்ற நூல்களோ மிகப்பலவாறான பொருள் பற்றியவை. ஒருவரே பல்வேறு துறைகளில் புலமை பெற்று விட இயலாது. தத்தம் உள இயல்புக்கேற்ற துறைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். கதை, கவிதை, நாடகம் என்று படைப்பிலக்கியத் துறையில் ஒருவர் சிறக்கலாம். சிலர், சங்ககால இலக்கியங்களில் நாட்டம் செலுத்தலாம். இடைக்கால இலக்கியப் பதிப்புகளில் சிலர் வீறு பெறலாம். அரசியல், சமுதாயத்துறை, மொழிபெயர்ப்புத்துறை, அறிவியல் துறை, சட்டத்துறை என்று ஏதாவது ஒரு துறையில் சிறப்பாகத் திறமை பெற வேண்டும். பல மரங்கண்ட தச்சன் ஒரு மரமும் வெட்ட மாட்டான்! குறிப்பிட்ட ஏதாவது ஒரு துறையில் பதிப்பாற்றல் பெறுவதே வெற்றிக்கு ஏற்ற வழியாகும்.

இலக்கியத் துறைப் பதிப்பில் புகழ்பெற்றவர்கள்- பேராசிரியர் திரு. அ. ச. ஞானசம்பந்தம், திரு. மு. சண்முகம் பிள்ளை.

கம்பராமாயணம் - பாரதம் முதலிய இலக்கியப் பதிப்புகளில் வல்லவர் ஜகந்நாத ஆச்சாரியார்.

தமிழ் ஆய்வேட்டுப் பதிப்பில் வல்லவர், முனைவர் குமார வேலன்.

பொதுவான பொருள்களை ஒட்டிய நூல்களைப் பதுப்பிப்பதில் வல்லவராக ஒளி வீசியவர் புலியூர்க் கேசிகன். பதிப்பகங்கள் பலவும், தமக்கு வரும் ஏட்டுப்பிரதிகளை அப்படியே ஏற்பதில்லை. தகுந்த பதிப்பாசிரியர்களிடம் அனுப்பி உரிய மாற்றங்களைச் செய்த பின்பே அச்சேற்றுகின்றன. மாணவர் மன்றத் தலைவராக விளங்கிய புலவர். தணிகை. உலகநாதன் இக்கலையில் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார்.

பதிப்பாசிரியர் செய்யும் பணிக்குக் கணிசமான அன்பளிப்பு உண்டு. பணியில் செம்மையும் நிறைவும் முழுமையும் கிட்டுமானால் வருவாயும் மிக வளமாக அமைகின்ற துறை இது.

இத்துறை, தமிழ்ப்பட்டதாரிகளுக்கு வளமான எதிர் காலத்தைப் படைத்துத் தர வல்ல துறையுமாகும்.

சென்னை பல்கலைக் கழக ஆங்கிலம் - தமிழ்ப்பேரகராதியின் பதிப்பாசிரியராக இலங்கியவர், முனைவர் அ. சிதம்பரநாதன் செட்டியாராவார். அவருடன் துணைவராக இருந்தவர்கள் பலர். பேராசிரியர். ந. சஞ்சீவி அவர்களும் பன்மொழிப் புலவர். கா. அப்பாதுரைப் பிள்ளை அவர்களும், இன்று தூத்துக்குடி வ.உ.சி. கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக உள்ள அ. ஜகதீசன் அவர்களும் அவர்.

சென்னை பல்கலைக் கழகம் வெளியிட்ட லெக்சிக்கனைப் பதிப்பித்தவர், பேராசிரியர். வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள் ஆவர். சங்க இலக்கியங்களையும் அவர் மிக அழகாகப் பதிப்பித்தார்.

ஆறுமுக நாவலர், சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை, டாக்டர்.உ.வே.சா, ச.பவானந்தம் பிள்ளை, கா.நமச்சிவாய முதலியார், தொழுவூர். வேலாயுத முதலியார், பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை, கப்பலோட்டிய தமிழர் வ. உ. சி., சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை முதலிய அறிஞர்கள் பதிப்பாசிரியர்களாகத் தமிழ் வானில் ஒளி வீசியவர்கள் ஆவர். இவ்வரிசையில் வைக்கத் தக்க தமிழ்மாமணி மகாவித்துவான். மே. வி. வேணுகோபாலப் பிள்ளை அவர்கள். அவர் பள்ளியாசிரியராக இருந்தபடியே பதிப்புத் துறையில் ஈடுபட்டார். அரிய நூல்களைப் பதிப்பிக்கும் பணியினைப் பல திறத்தினரும் அவரிடம் ஒப்படைத்தனர். சென்னை பல்கலைக் கழகம் பதிப்பித்த "யாப்பருங்கலம்" வெளியீடு அவருடைய பணியே.

அவரைப் பற்றி ஒரு பாராட்டுரை:-

"மகா வித்துவான் மே.வி. வேணுகோபாலப் பிள்ளை அவர்கள், பல நூல்களைப் பரிசோதித்து அச்சிட்டுப் பதித்து வருகிறவர்களில் சிறந்தவராகக் கருதப்படுகிறார். இவர் ஆழ்ந்த நூற்புலமையோடு அச்சுக்கலை தொடர்பான எல்லா நுட்பங்களையும் நூல் வாயிலாகவும் அனுபவ வாயிலாகவும் உணர்ந்து கொண்டு

செம்மையான நூல்களைப் பதிப்பிப்பதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டி வருகிறார் ("அச்சுக்கலை" என்ற நூல் பாராட்டுகின்றது (ப.235 - 236)

பெரும் பேராசிரியர்களுக்கூட, மே.வி.வே. அவர்களின் துணையை நாடினர். அவர் பார்வையிட்ட பின்பே அச்சுக்கு அனுப்பினர். யாருக்கும் தலை வணங்காத என் பேராசிரியர். அ. ச. ஞானசம்பந்தம் அவர்கள், தம் நூலான "இராவணன் மாட்சியும் வீழ்ச்சியும்" என்ற அரிய நூலை எழுதிய பின்பு, மே.வி.வே. அவர்களிடம் ஏட்டுப் படியினைக் காண்பித்துத் திருத்தங்கள் பல பெற்று நூலுக்குச் சிறப்பினை அடைந்தமையை நன்றியுடன் எம் வகுப்பில் பலகால் சொன்னதுண்டு.

பதிப்பாசிரியர்களை நாடிவரும் ஆசிரியர்கள் கணிசமான அளவில் காணிக்கை செலுத்தியே உதவி பெறுவர்! நூல் அச்சேறும் முன்பும் அச்சேறிய பின்புமாக இரண்டு தவணைகளில் காணிக்கை செலுத்துவர்.

மெய்ப்புத்திருத்தும் கலையினையும் கற்று, பதிப்பாசிரியத் துறையிலும் ஈடுபாடு காட்டினால், வளமாக வருவாய் வரும்! எம்.ஏ. முடித்து விட்டு வேலை கிடைக்கவில்லையே என்று சமுதாயத்தைப் பழிப்பதற்கு மாறாக, "தமிழை ஏன் கற்றோம்" என்று தன்னையே நொந்து கொள்வதை விட மேலும் தகுதிகள் சில பெறவே முனைய வேண்டும். வேலைவாய்ப்பு நம்மைத்தேடி வரும் எனக் காத்திராமல், வேலை வாய்ப்பை நாம் தாம் உண்டாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

பயிற்சிகள் சில

பின் கண்ட பகுதிகளை ஊன்றிக் கவனித்துச் செம்மைப்படுத்துக

(1) பணத்துக்காகப் பதிவு மணம் செய்து கொண்ட காதலர்களைப் பிரிக்கும் கட்டைப் பஞ்சாயத்து முறைதான் அந்த ஊரில் செல்லுபடியாகும்.

("பதிவு மணம் செய்தல் -- பணத்துக்காகத்தான்" என்று தவறாகப் பொருள் கொள்ள வாய்ப்புள்ளது. பணத்துக்காக என்ற சொல் இவ்விடம் பொருந்தாது. அச்சொல்லை இடம் மாற்றவேண்டும். "காதலர்களைப் பணத்துக்காகப் பிரிக்கும் கட்டைப்பஞ்சாயத்து" என்று தொடரை மாற்றியமைக்க)

(2) என் காரோட்டுகிறவன் வீராசாமி. புத்திசாலி. ஆறு சிறந்தவர்களில் அவனைத் தேர்ந்தெடுத்தது என் மனைவி.

(குழப்பமான நடை, எளிமையாக்க வேண்டும்.)

"என் காரோட்டி வீராசாமி சிறந்தவன். சிறந்தவர்கள் ஆறு பேருள் அவனையே தேர்ந்தெடுத்தவன் என் மனைவி" என எளிமையாக்குக. "தேர்ந்தெடுத்தது" என்பது அ.றிணைக்கு உரியது. மனைவி என்ற உயர்திணைச் சொல்லுக்கு ஏற்றவாறு "தேர்ந்தெடுத்தவன்" என்பதைத் தேர்வு செய்க

(3) சிறுகதையில் உரையாடல்

மாலா இப்படி எத்தனை நாளைக்குத்தான் மறைந்து மறைந்து சந்திப்பது மனங்குன்றினான் கண்ணன். பயமாதான் இருக்கு... உங்கப்பா அம்மாவைக் கூட்டி கொண்டு பெண் பார்க்க வாங்க என்றான் மாலா.

ஐயோ.. அப்பா என் தோலை உரித்து வீடுவார் என்று கண்ணன் சொன்னான்.

"மீசை வைச்சவர் இப்படி பயப்படலாமா... you are a coward..." என்றான் அவள்.

(பதிப்பாசிரியன் கட்டாயம் தலையிட்டுத் திருத்த வேண்டிய இடம் இது. படைப்பாளிக்கு நல்ல அறிவுரை தர வேண்டும். மேற்கோள்கள் குறிகள் இடவில்லை. ஆங்கிலக் கலப்படம் வேறு! தமிழே ஒழுங்கில்லை! கெட்ட கேட்டுக்கு ஆங்கிலக் கலப்பு வேண்டுமா? பின்கண்டவாறு திருத்துக.)

திருந்தமான் வடிவம்

"மாலா! இப்படி எத்தனை நாளைக்குத்தான் மறைந்து மறைந்து சந்திப்பது?" மனங் குழறினான் கண்ணன்.

"பயமாதான் இருக்கு. உங்கப்பாவையும் அம்மாவையும் கூட்டிக் கொண்டு, பெண் கேட்க வாங்க" என்றான் மாலா.

"ஐயோ....முடியவே முடியாது! அப்பா என் தோலை உரித்து வீடுவார்" என்று கண்ணன் சொன்னான்.

"மீசை வைச்சவர் இப்படிப் பயப்படுவதா? நீங்கள் கோழை" என்றான் அவள்.

மேற்கோள் குறிகள் இடத் தெரியவில்லை; ஆங்கிலச் சொற்களைக் கலப்பது மிகை; செருக்கு; அறியாமை -- என்பதைப்

படைப்பாளிப்பாளிக்கு உணர்த்த வேண்டும். அவ்வாறு சொல்ல நாம் தயங்க வேண்டியதில்லை. தமிழ்ச் சொற்களால் விளக்க முடியாத சூழல் ஒன்று இருப்பின் அதனைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதைப் பதிப்பாசிரியன் படைப்பாளிக்கு உணர்த்த வேண்டும். அது அவருடைய கடமை.

4. சுருக்குதல்.

தேவையில்லாமல் மிக நீண்ட வருணனையைச் சுருக்க வேண்டிய கடமையும் பதிப்பாசிரியனுக்கு உண்டு.

"கமண்டல நாக நதி காவிரியா என்ன? கண்ணுக்கு எட்டாத இரண்டு கரைகளையும் அணைத்துக் கொண்டு படு சுகமாக ஓடுகிற காவேரியைப் போன்றதல்ல கமண்டல நாக நதி... அது சாதாரண நதி... சின்னஞ்சிறிய நதி... அப்பெயரை நீங்கள் கேட்டதுண்டா? அறிந்ததுண்டா? தேசப்படத்தில் பார்த்ததுண்டா...? இல்லை, கேட்டதில்லை. அறிந்ததில்லை. பார்த்ததில்லை. அந்த அளவிற்குச் சாதாரணமான நதி. நதி என்றுதான் பெயரே ஒழிய வருடத்திற்கு ஓரிரு மாதமே தண்ணீர் மிக மிக மெல்ல ஓடும். பேய் மழை பொழிந்தால் சலசல என்று முட்டிக்கால் அளவுக்கு வெள்ளம் வருகிற சிறப்புண்டு, அந்த நதியில் கரைமேலேதான் கண்ணம்மாவின் குடிசை இருக்கிறது.

(பிழைகள் பல உள்ளன. ஆடம்பரமான, வெற்றொனத் தொடங்கும் நடை. சுருக்க வேண்டும்.)

காவேரி போன்ற பெரிய ஆறு அன்று கமண்டல நாக நதி! புகழ்பெற்றதும் அன்று. நீரோட்டம் அரிதாகவே இருக்கும். அந்த நதியின் கரைமேல் கண்ணம்மாவின் குடிசை இருக்கிறது" என்று சுருக்கலாம்.

சுருக்கமே படைப்பின் அழகு!

5. தகவல் பிழைகள்

"பாரதிதாசனின் செருக்கை அடக்குவதற்காகவே பாரதி சின்னப் பையல் என்று பாரதியார் பாடினார். அந்தப் பாடலைக் கேட்ட பின்புதான் பாரதிதாசன் பாரதிக்கு அடங்கிப் போக வேண்டியவரானார்" என்பது தினமணி இதழில் வந்த ஒரு தகவல்.

இது பிழையான செய்தி. "பாரதி சின்னப் பயல்" என்று பாடச் சொன்னவர் காந்திமதிநாதப் பிள்ளை! பாரதியாருக்கு வயது பன்னிரண்டு ஆகும் போது எட்டையபுரத்தில் பாடிய பாடல் இது. பாரதிதாசன் பிற்காலத்தில் பாரதியாரோடு சேர்ந்தவர். பார்வேந்தருக்கும் பாரதிக்கும் நல்லுறவே வாய்த்திருந்தது. பாரதிதாசனுக்கும் பாரதிக்கும் இடையே பிணக்கு உண்டென்று கற்பனை செய்யும் செய்தி முற்றிலும் தவறான செய்தி. இதைப் பதிப்பாசிரியன் களைய வேண்டும்.

6. தொடரில் பிழை

பீர்கா (FIRKHIA) திட்டத்தின் கீழ் மாதம் அறுநூறு ரூபாய்க்கும் குறைவான சம்பளம் பெறுபவருக்கும் 4 சதவிகிதம் வட்டியில் கடன் வசதி உண்டு. - (விளம்பரம் ஒன்று)

குழப்பமான நடை! மாதம் அறுநூறு பெறுவது என்பது பீர்கா திட்டத்தின் கீழா? பீர்கா திட்டத்தில் பணி செய்து அறுநூறு ரூபாய் ஊதியம் பெறுபவருக்குக் கடன் வசதியா? எங்கே பணி புரிந்தாலும் அறுநூறு ரூபாய் ஊதியம் பெறுவோருக்குப் பீர்கா திட்டத்தின்படி கடன் வசதி உண்டோ! குழப்பமான குழப்பம் இது! வங்கி ஒன்றின் விளம்பரம் இது. பின் கண்டவாறு மாற்றுக.

"மாதம் அறுநூறு ரூபாய்க்கும் குறைவான சம்பளம் பெறுபவருக்கும் பீர்கா திட்டத்தின் கீழ், 4 சதவீகிதம் வட்டியில், கடன் வசதி உண்டு"

7. முரணான செய்திகள்

"காந்திமதி நாதனின் உள்ளமும், கரும்பாரையும் ஒன்றுதான். பாறையில் ஈரம் என்பதுண்டோ... காந்திமதி நாதனின் உள்ளத்தில் கடுமைக்கும் கொடுமைக்கும் தவிர வேறு எதற்கும் இடமிருந்ததில்லை... பயம் என்பதை அவர் அறிந்ததில்லை. புலியைக் கண்டால் இவர் முறைத்துப் பார்ப்பார். புலி ஓடிவிடும். சிங்கம் எதிரே வந்தால், இவர் தம் மீசையைத் திருகினால், சிங்கம் பயந்தோடி விடும்"

இவ்வாறு, பாத்திரப் படைப்பினை முதற் பகுதியில் அமைத்துவிட்டுப் பின்பு, நால் நடுவே, "அடுக்கடுக்கான இடி ஒலி கேட்டுக் காந்திமதி நாதன் நடுங்கினார். பேய்கள் உலாவும் போரம்...! என்ன ஆகுமோ என்று பயந்தார்" என்ற அமைப்பில் நிகழ்ச்சிகளை

எழுதினால் முரண்பாடு ஏற்படும். அவர் நடுங்குவதும், பயப்படுவதும் கதை நிகழ்ச்சிக்கும் இன்றியமையாதவை என்றால் முதலில் சூறிய விளக்கங்களைப் பதிப்பாசிரியன் நீக்கி விட வேண்டும். இத்தகு பார்வை படைப்புலகில் தலைமையானது.

புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்- கேலிச்சித்திரம் வரைபவர்- நாடக ஆசிரியர் "பரணிதரன்" தம் நண்பர் மல்லி என்பவரைப் பற்றிக் கூறுவதைக் காண்போமா! 'மல்லி' என்பவர், பரணிதரனின் படைப்புகளுக்குப் பதிப்பாசிரியராக இருந்தவர் எனலாம்.

"நான் எழுதும் நாடகங்களில், பாத்திரங்களின் உறவுமுறைகளையும் பெயர்களையும் ஒரு காகிதத்தில் குறித்து வைத்துக்கொள்வார். கண்குத்திப் பாம்பாகப் பூப் பார்க்கும்போது, இரண்டாம் காட்சியில் 'உமா'வாக இருந்தவள் பத்தாவது காட்சியில் 'ரமா'வாக மாறிவிட்டதைக் கண்டுபிடித்து அவளைக் கையும் களவுமாகப் பிடித்து என்னிடம் ஒப்படைத்துவிடுவார்."

"இம்மாதிரியே, பயணக் கட்டுரைகளில் தெய்வங்களின் பெயரோ, சந்நிதிகள் இருக்கும் திசையோ முன் அத்தியாயத்தில் வந்திருப்பதற்குப் புறம்பாக வேறு ஒரு அத்தியாயத்தில் மாறியிருந்தால் சண்டைக்கு வந்துவிடுவார். 'மல்லி' பிசூப் பார்த்துவிட்டார் என்றால் நான் கண்ணை மூடிக்கொண்டு 'ஸ்ட்ரைக்' போடுவேன். (ஓ.கே. அச்சில் ஏற்றலாம் என்று அர்த்தம்)

-ஸ்ரீதர், இணையாசிரியர், ஆனந்த விகடன், 'விகடன் பொன்விழா மலர்', 1926-2002 ப.116.

8. மொழிப் பிழைகள் - பயிற்சி

"ஆம்! அந்த திருமணம் நடைபெற்று விட்டது. சுபயோக சுப தினத்தில் அல்ல! நல்ல லக்ஷம் பார்த்தல்ல! பெரியோர்கள் ஆசீர்வதித்தல்ல...ஸ்ரீமான் வைத்திய நாதன் பெயரன் விநாயக முதலியார் பேரன் திருவளர்ச் செல்வன் ரகுபதிக்கும், மகாராஜ ராஜஸ்ரீ அருணகிரியின் பெயர்த்தியும், கோபாலனின் பெண் திருவளர்ச் செல்வி, கோமதிக்கும் கல்யாணம் எங்கே நடைபெற்றது தெரியுமா? காவல் நிலையத்தில்"

மேற்கண்ட பத்தியில் காணும் பிழைகளை அடையாளம் கண்டு அவற்றை நீக்குக.

9. மேற்கோள் பிழை - பயிற்சி.

திருவள்ளுவரும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தி

"அகர முதல எழுத்தி; ஆதிபகவன் எல்லாம் முதற்றே உலகு"

என்று அழகாகக் கூறினார்.

-பாவில் பிழை நேர்ந்துள்ளமையைப் பதிப்பாசிரியர் கவனிக்க வேண்டும். "அகர முதல எழுத்தெல்லாம்; ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு" என்ற வடிவமுள்ள பாவினைப் பிழைபட மேற்கோள் காட்டியதைத் திருத்த வேண்டும்.

பின்கண்ட மேற்கோள்களை ஒழுங்கு செய்க

"இன்சொலால் ஈரமளை இப்படி நிலவாம்
செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச் சொல்"

"மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்க விருந்து குழையும்"
"ஒழுக்கம் விருப்பம் தரலால் உயிரினும்
ஒழுக்கம் ஒம்பப் படும்"

10. வாக்கியங்களைத் திருத்துக

1. "மாமா! தயவுசெய்து நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள்" என்றான் முருகன்.
2. "இன்றுமட்டும் விடுமுறை தருமாறு அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்"
3. "இலக்கை நிர்ணயிக்க வேண்டியது அலுவலர்கள்தான்".
4. "ஒவ்வொரு குணங்கெட்டவனையும் நான் வெறுக்கிறேன்"

இவை தவறான வாக்கியங்கள். இவற்றைத் திருத்துவது பதிப்பாசிரியரின் பொறுப்பு திருத்தம்:-

1. இதைச் சொல்பவர், "மாமா" எனப்பட்டவரிடம் தயவு கொள்ளவில்லை. பணிவுடன் சொல்கிறார். கேட்பதற்கு உரிய நேரமோ பொறுமையோ இல்லாதவர் "மாமா". அவர்தாம் முருகனான

முருகனிடம் தயவுள்ளம் பூண்டு செவிமடுக்கவேண்டும். "தயவு செய்து" என்ற தொடர் இடம் மாறிவிட்டது. இடம் மாற்றுலாமே!
"மாமா! நான் சொல்வதைத் தயவுசெய்து கேளுங்கள்" என்றான் முருகன்.

2.. விடுமுறை தருமாறு பணிவுடன் கேட்கவேண்டியவர் அன்புடன் கேட்பது பொருந்தமா? மேலதிகாரியிடம் இவரென்ன அன்பு காட்டுவது? பணிவுதான் காட்டவேண்டும். மாற்றுலாமே!
"அன்புகொண்டு விடுமுறை தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்"

3. "திட்ட இலக்கு நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியது" என்றால் அ. நினைதான் எழுவாயாக வரும். அலுவலர்களோ உயர்திணைக்குரியவர்கள். நிர்ணயிக்கவேண்டியவர்கள் என உயர்திணைச் சொல்லைப் பயன்படுத்தவேண்டாமோ? மாற்றுலாமே!
"திட்ட இலக்கை நிர்ணயம் செய்யவேண்டியவர்கள் அலுவலர்களே"

4. ஆங்கிலமொழியில் பற்றுள்ளவர்களால் ஏற்படும் பிழை இது. "I saw an old woman" என்பதை, "நான் ஒரு வயதான பெண்ணைப் பார்த்தேன்" எனத் தமிழில் எழுதுபவர்கள் இன்று ஏராளம்பேர் உள்ளனர். பார்க்கப்பட்ட பெண்ணுக்கு வயது ஒன்றா? இல்லையே! அவள் மூதாட்டி. ஓர் என்ற எண்ணடையே வேற்றுமை உருபை ஏற்குமாறு மாற்றினால் பொருள் சரியாக அமையும்.

"வயதான பெண் ஒருத்தியை நான் பார்த்தேன்" என எழுதுவதே சால்பு. இன்னும் நயத் தக்கமுறையில் "மூதாட்டி ஒருவரைப் பார்த்தேன்" எனலாமே!

அதே போல-- 'ஒவ்வொருவனையும்' என்ற சொல்லை இடம் மாற்றிப் பின்காணும் பாங்கில் எழுதுக.

"குணங் கெட்ட ஒவ்வொருவனையும் நான் வெறுக்கிறேன்" எனத் திருத்துக.

எண்ணடைகளான ஒரு, இரு என்பனவற்றை எழுவாய்களாக மாற்றி, ஒருவரை, இரண்டினை, ஐந்தற்கு, ஆறாவது என வேற்றுமை உருபுகள் ஏற்கும்படி அமைக்க வேண்டும்.

11 பலவேறு பொறுப்புகள்

தகுதியான பதிப்பாசிரியரைக் கண்டு, தம் படைப்பை ஒழுங்கு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டு, அவருடைய உழைப்புக்குத் தக்க ஊதியத்தை முன்சூட்டியே அளித்துவிட்டுப் படைப்பாளி ஒதுங்கி நின்றால் அவருடைய படைப்பு நல்ல முறையில் உருவாகும்.

நூலில் உள்ள பிழைகளை நீக்கி, வாக்கியங்களை மாற்றி, நிறுத்தக் குறிகள் இட்டு, தலைப்பு- உட்தலைப்பு- சிறு தலைப்பு-பத்தித் தலைப்பு ஆகியவற்றை வகுத்து, முன்னுக்குப் பின்னான முரண்பாடுகளைக் களைந்து அட்டைப் படத்தை முடிவு செய்து, அச்சாகும் காகிதத்தைத் தேர்வு செய்து, அச்சப் பிழைகளைக் களைந்து, கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் நிறைவான நூலை உருவாக்குவார் பதிப்பாசிரியர். படைப்பாளியோ நூல் அச்சகத்தில் உருவாவது பற்றிக் கவலைப்படாமல் அடுத்த புதினத்தை/ கதையை/ கவிதையை/ நாடகத்தை/கட்டுரையை நிம்மதியாக எழுதிக் கொண்டிருக்கலாம்.

பதிப்பாசிரியர் வாய்க்காத- அல்லது நாடாதவர்களின் படைப்பு சீராக அமைவதில்லை புகழ்பெற்ற திறனாய்வாளரான க.நா.சு. பற்றி அவருடைய நண்பர் அசோகமித்திரன் பின்காணுமாறு குறித்துள்ளார்

. க.நா.சு.வுக்கு ஒரு நல்ல பதிப்பாசிரியர் தேவைப்பட்டிருக்கிறது. மகத்தான எழுத்தாளர்களை மகத்தான எழுத்தாளர்களாக அறியப்படுவதற்கு நல்ல பதிப்பாசிரியர்கள் பல மொழிகளில் பல நாடுகளில் இயங்கியிருக்கிறார்கள். தமிழில் கி.வா.ஜகந்நாதன் அப்படியொரு பதிப்பாசிரியராக இருந்திருக்கிறார். "கலைமகள்" பத்திரிகை, கலைமகள் பிரசுரங்கள் கி.வா.ஜ., தி.ஜ.ரங்கராஜன், கா.ஸ்ரீ.ஸ்ரீ. போன்றோர் நேரடி கவனம் பெற்றவரையில் பிழையற்று, தெளிவாக விளங்குபவையாக இருந்தன. "ஆனந்த விகடன்" மற்றும் "கல்கி" பத்திரிகைகளும் இந்தப் பதிப்பாசிரியப் பொறுப்பை அன்று சிறப்பாகவே நிறைவேற்றின. சமீபத்தில் ஆர். சண்முகசுந்தரம் மொழிபெயர்த்து, "ஆனந்த விகடன்" பத்திரிகையில் தொடர்கதையாக வெளிவந்த சரத்சந்திரரின் "சந்திரநாத்" நாவலைப் படிக்க நேர்ந்தது. அச்சப் பிழையற்ற, முறையாக நிறுத்தக் குறிகள் கொண்ட அப்பதிப்பு நூலாசிரியருக்கும் மொழி பெயர்ப்பாளருக்கும் உரிய கௌரவம் வழங்குவதாக இருந்தது. க.நா.சு.வின் எல்லா நூல்களிலும் அச்சப் பிழைகள் ஏராளம்.

(குமுதம் - தீராநதி --- செப்டம்பர் 2002)

பெரும்புகழ்பெற்ற க.நா.சு. படைப்பில் குறைகள் பல இடம் பெற்று அவருடைய எழுத்தின் தரத்தை மிகவும் குறைத்ததை அசோகமித்திரன் புலப்படுத்தியுள்ளார். க.நா.சு. இயந்திர வேகத்தில் நாள்தோறும் பக்கம் பக்கமாக எழுதிக் குவித்தார். ஆனால் அவற்றைப் படித்துப் பிழைகளைத் திருத்தியே அச்சுக்கு அனுப்புகின்ற அளவுக்குப் பொறுமை அவருக்கு இல்லை. குறைகளைக் களைகின்ற பதிப்பாசிரியரின் துணையையும் க.நா.சு. நாடவில்லை. எனவே அவருடைய படைப்புகள் குறைவுடையனவாகவே உள்ளன.

தொகுப்புரை

இலக்கிய, இலக்கண அறிவும், பொறுமையும், உழைப்பும் ஒருங்கே கொண்ட தமிழ்ப் பட்டதாரிகள் வேலை கிடைக்கவில்லையே என ஏங்காமல், தமக்குள்ள திறமையைக் கொண்டு மொழிப் பயன்பாட்டின் வீச்சைப் புரிந்து கொண்டால், செம்மாந்து நிற்கலாம். அவர்களுக்குத் தேவை - தன்னம்பிக்கை! தன்னம்பிக்கை!!